26/01/2020

Ο Όσιος Ξενοφών και η αγία του οικογένεια

/ Βίοι Αγίων

Ο Όσιος Ξενοφών που τιμά σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία μας είχε μια ευλογημένη πορεία από την αρχή του βίου του.

Η ευσέβειά του, η ταπεινοσύνη του αλλά και η φροντίδα με την οποία μεγάλωνε τα παιδιά του έδειχναν την υπακοή ενός ανθρώπου στο θέλημα του Θεού.

Κατοικούσε στην Κωνσταντινούπολη κατά τους χρόνους των αυτοκρατόρων Ιουστίνου Α’ (518 – 527 μ.Χ.) και Ιουστινιανού (527 – 565 μ.Χ.).

Ήταν πλούσιος συγκλητικός και διακρινόταν για την βαθιά ευσέβειά του προς τον Θεό. Είχε δύο παιδιά, τον Αρκάδιο και τον Ιωάννη. Μόλις αυτά τελείωσαν τα εγκύκλια γράμματα, τα έστειλε στη Βηρυτό της Φοινίκης, για να μελετήσουν και να σπουδάσουν τη νομική επιστήμη, σκεπτόμενος για τη ζωή των παιδιών του μια πορεία θεάρεστη μέσα από τα γράμματα και την γενικότερη μόρφωση. Ο ίδιος προσευχόταν πολύ για τα παιδιά του και ποτέ δε σταμάτησε να παρακαλεί και να μιλάει για αυτά στον Θεό.

Καθ’ οδόν το πλοίο με το οποίο ταξίδευαν ναυάγησε. Διασώθηκαν όμως και μετέβησαν στα Ιεροσόλυμα όπου έγιναν μοναχοί. Οι γονείς τους, Ξενοφών και

Μαρία, τους αναζήτησαν και πληροφορήθηκαν ότι διάγουν στην έρημο ασκητικό βίο, δόξασαν τον Θεό και αποταξάμενοι τον κόσμο, ακολούθησαν και αυτοί το μοναχικό βίο. Ο Ξενοφών, η γυναίκα του και τα παιδιά τους πρόκοψαν τόσο πολύ στην αρετή και στη φιλανθρωπία, ώστε τους αξίωσε ο Θεός να επιτελούν και θαύματα. Έτσι η θεία αυτή οικογένεια έζησε θεοφιλώς και κοιμήθηκε με ειρήνη.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ήχος δ’. Ὁ υψωθείς εν τω Σταυρώ.
Ως γενεά ευλογητή τω Κυρίω, της ουρανίου ηξιώθησαν δόξης, ασκητικώς δοξάσαντες Χριστόν επί της γης. Ξενοφών ο Όσιος, και η τούτου συμβία, συν τοις αριστεύσασιν, ιεροίς αυτών τέκνοις, ους ευφημούντες είπωμεν φαιδρώς χαίροις Οσίων χορεία τετράριθμε.

Κοντάκιον
Ήχος δ’. Επεφάνης σήμερον
Την του βίου θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφών ο δίκαιος, συν τη συζύγω τη σεπτή, εν ουρανοίς συνευφραίνονται, μετά των τέκνων, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Ἕτερον Κοντάκιον
Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον
Ἐν αὐλαῖς ἠγρύμνησας ταῖς τοῦ Δεσπότου, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τόν πλοῦτον Μάκαρ ἱλαρῶς, σύν τῇ συζύγῳ καί τέκνοις σου· διό κληροῦσθε τήν θείαν ἀπόλαυσιν.